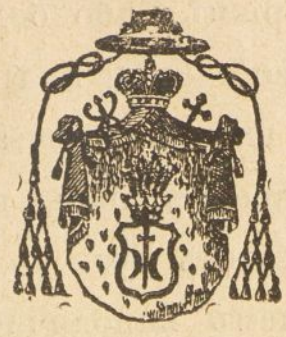

ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1908. Выдано 23. Марта Ч. IV.

Ч. 19.

Ч. 83/орд. Розпорядженє до декрету „Ne temere“ о заручинахъ и супружествѣ.

Апостольскій Престолъ оголосивъ нове право о формѣ заручинъ и супружества декретомъ „Ne temere“ зъ 2. серпня 1907, котрый подалисьмо до вѣдомости Всеч. Духовеньства въ Епархіяльнôмъ Вѣстнику Ч. III с. р. Понеже кôнцевый уступъ того декрету приказує, щобы то нове право було оголошене въ всѣхъ парохіяхъ и народови було належито выложене и обовязувало вôдъ Празника Пасхи 1908 р. въ цѣлôмъ католицкôмъ свѣтѣ, протоє выдаємо слѣдуюче зарядженє:

1) Всѣ Всеч. Отцы настоятелѣ приходôвъ взглядно ихъ сотрудники вôдчитають въ пяту недѣлю поста с. р. въ часѣ торжественной службы Божой по заамвонной молитвѣ нове право о заручинахъ и супружествѣ въ переводѣ зъ декрету и подадуть до него вôдповѣдне поясненє, щобы нарôдъ мôгъ порозумѣти то нове право.

2) Всеч. ОО. настоятелѣ деканатôвъ споводують надъ новымъ правомъ дискусію на найблизшôмъ соборчику деканальнôмъ, взглядно припоручать тематъ до письменного обробленя на найблизшій соборчикъ деканальный зъ матеріи нового права.

Щобы тоє улекшити, подаємо перевôдъ декрету и инструкцію для ужитку Всеч. Духовеньства о новôмъ правѣ.

I.

Текстъ права о заручинахъ.

I. Лишь тѝ заручины узнають ся за важнѝ и лишь тѝ спричиняють каноничнѝ наслѣдки, котрѝ заключено на письмѣ пôдписанôмъ сторонами и: або

парохомъ, або мѣсцевымъ Ординаріємъ, або бодай двома свѣдками. Єсли же обѣ стороны або одна зъ нихъ не вмѣє писати, то треба се зазначити въ тôмже письмѣ; тогды треба долучити єще одного свѣдка, котрый пôдпише то письмо зъ парохомъ або зъ мѣсцевымъ Ординаріємъ, або зъ двома высше згадаными свѣдками.

II. Пôдъ назвою пароха приходить тутъ и въ слѣдуючихъ уступахъ не лишь той, що єсть законнымъ настоятелемъ канонично основанôй парохіи, але въ краяхъ, где нема парохій канонично основаныхъ, такожь той священикъ, котрому въ якôмсь означенôмъ округѣ законно поручено душпастырство и котрый рôвнає ся парохови; а по мисіяхъ, где округôвъ докладно єще не опредѣлено, кождый священикъ, котрого управитель миссій въ загалѣ выславъ на душпастырство въ якôйсь стаціи.

ИНСТРУКЦІЯ

до тексту права о заручинахъ.

Звертає ся особлившу увагу Всеч. Духовеньства що декретъ „Ne temere" не приписує заключуваня заручинъ але лишъ постанавляє форму, пôсля котрой заручины мусятъ бути заключени, єсли тіиже взагалѣ заключаютъ ся, щобы послѣдовали низше наведенй каноничнй наслѣдки.

Инструкція для духовныхъ судôвъ въ Австріи дотычно справъ супружихъ зъ року 1856 розправляє въ §§ 2—10 о заручинахъ, о важности, о усуненю и ихъ наслѣдкахъ, дальше въ §§ 35—37 о розрываючой перепонѣ публичнои приличности, взглядно о не позваляючой перепонѣ, походячой зъ важно заключеныхъ заручинъ. Пôсля слôвъ нового декрету св. Зôбраня собору єстъ теперъ почавши вôдъ Пасхи року 1908 нова сущна форма строго приписана для важного заключеня заручинъ.

А.

Вымоги до важного заключеня заручинъ сутъ слѣдуючй:

1) Заручины маютъ бути заключенй письменною грамотою,

2) Передъ свѣдками.

3) Грамота заручинъ має бути пôдписана.

ad 1) Грамота заручинъ має мѣстити ясно и выразно заявлене волѣ о маючôмъ заключити ся супружествѣ; не становить рôжницѣ, чи грамота єстъ друкованымъ або литографичныхъ формуляремъ, або чи єстъ написана одною особою зъ заручаючихъ ся, або третою особою.

ad 2) Свѣдкомъ може бути:

а) Правный настоятель канонично основанои парохіи, якъ небудь вôнъ называє ся, котрый єстъ поставленый яко такій. (Сотрудники, сопомочники и т. д. не маютъ тутъ розумѣти ся, понеже они не справуютъ самостôйно душпастырства.)

б) Ординарій мѣстця, Св. Отецъ для цѣлого католицкого свѣта, епископъ взглядно викарій ґенеральный або викарій капитульный для дотычной епархіи.

Вôдпоручене (делеґація) не єстъ въ декретѣ предвиджена, проте єстъ выключена.

в) мѣсто пôдъ а) або б) названыхъ урядовыхъ свѣдкôвъ (парохъ або Ординарій) могутъ бути присутными два звычайнѝ свѣдки; ихъ обовязуютъ тѝ сами вымоги що и свѣдкôвъ при вѣнчаню.

ad 3) Грамоту заручинъ маютъ пôдписати обѣ особы заключаючѝ заручины и урядовый свѣдокъ, взглядно два звычайнѝ свѣдки.

Єсли одна особа або обѣ заключаючѝ заручины не вмѣютъ писати, то мае то бути на грамотѣ зазначене а иншій, новый свѣдокъ мае бути ужитый, котрый бы разомъ зъ парохомъ або Ординаріемъ або обома звычайными свѣдками грамоту пôдписавъ. Сторона, не вмѣюча писати нехай способомъ правно вымаганымъ черезъ власноручне положене знаку ручного н. пр. трехъ крестôвъ дастъ заявлене своеи волѣ а ужитый свѣдокъ нехай напише имя не вмѣючои писати стороны коло еи знаку ручного. Пôдписы всѣхъ участникôвъ маютъ бути лишь власноручнѝ а не стампилею, машиною до писаня або въ иншій способъ штучный здѣланѝ.

Б.

Наведенѝ постановы обовязуютъ:

1) Всѣхъ окрещеныхъ въ католицкôй Церквѣ и конвертитôвъ, хотяйбы пôзнѣйше вôдпали.

2) Католикôвъ, єсли зъ акатоликами окрещеными або неокрещеными заключаютъ заручины такожъ тогды, єсли одержали розрѣшеня вôдъ перепоны мѣшаного вѣроисповѣданя (mixta religio) або нерôвного богопочитаня (disparitas cultus).

Акатолики зъ уродженя безъ взгляду на то, чи они теперъ сутъ окрещенѝ чи нѣ, не сутъ звязанѝ наведеными постановами дотычно формы заручинъ, єсли они самѝ межи собою заключаютъ заручины.

В.

Каноничнѝ наслѣдки заручинъ заключеныхъ пôсля тои формы сутъ:

1. Зобовязене захованя вѣры заручиновои.

2 Обовязокъ заключеня супружества зъ заручеиою особою, єсли вôдносины не змѣнили ся въ сути рѣчи.

3. Неважнôсть новыхъ заручинъ заключеныхъ одного зъ нареченыхъ зъ третою особою въ часѣ правосильного треваня першихъ заручинъ.

4. Заказъ заключеня супрожества зъ иншою особою а не зъ нареченою (impedimentum impediens ob sponsalia).

5. Розрываюча перепона публичнои приличности (impedimentum dirimens publicae honestatis) межи однымъ зъ нареченыхъ а кревнымъ въ першôмъ степени другого зъ нареченыхъ. Та перепона тревае такожъ по правнôмъ розвязаню заручинъ.

Всѣ тѝ канонічнѝ наслѣдки повстаютъ вôдъ празника Пасхи 1908 лишъ зъ заручинъ заключеныхъ пôсля наведенои формы а не маютъ мѣстця при заручинахъ въ тайный або якій небудь иншій способъ.

Г.

Кодексъ горожаньскій приписує въ § 45. „Заручины або вступне приреченє заключеня супружества безъ взгляду на то середъ якихъ обставинъ и пôдъ якими условями було дане або приняте, не потягає за собою правного зобовязаня анѣ до заключеня супружества, анѣ до выконаня того, що на случай вôдступленя було умовлене“. § 46 „Сторонѣ, котра не дала оправданои причины до зôрваня, позôстає лишь застережене право жаданя звороту дѣйстнои шкоды, о скôлько зможе доказати, що понесла єи въ наслѣдокъ того вôдступленя“ § 1247. „Єсли одна сторона зъ нареченыхъ другой або кто третій одной або другой сторонѣ зъ взгляду на будуче супружество щось запевнює або дарує, то може бути даровизна вôдкликана, єсли до супружества не прийде безъ вины даруючого.

Зъ порôвнаня того державного уставодавства зъ постановленями декрету „Ne temere“ выходитъ, що черезъ той новый декретъ не наступила жадна змѣна въ дотыхчасовыхъ вôдносинахъ права каноничного до австрійского горожаньского права.

Д.

Черезъ жаданє, щобы заручины заключати по формѣ высше означенôй, анѣ не приписано, якъ вже высше зазначено, анѣ такожь не выражено намѣру, щобы въ будучности передъ заключенємъ супружества заручины мусѣли бути заключанѝ; новый декретъ не впровадивъ въ тôмъ взглядѣ жаднои новости, але лишь постановляє, чого вымагає ся до важности заручинъ, щобы зъ ныхъ выплывали каноничнѝ наслѣдки, єсли заручины заключаются.

Ж.

Способъ розвязаня заручинъ не єсть порушеный въ новôмъ декретѣ, проте обовязуютъ въ тôмъ взглядѣ дотеперѣшнѝ права. При обостороннôмъ зôрваню заручинъ належитъ зазначити въ грамотѣ заручинъ увагу, що заручины зôстали розвязанѝ, однакъ розрываюча перепона публичнои приличности позôстає.

Єсли парохъ бере участь при заключеню заручинъ, не смѣє за то вымагати жадныхъ належитостей.

З.

Формулярѣ на грамоты заручинъ.

I. Грамота заручинъ.

Пôдписанѝ зобовязуютъ ся симъ въ присутности пôдписаного свѣдка, що заключатъ зъ собою супружество.

Нова весь дня 1. Марта 1908.

Н. Н.
(Парохъ, завѣдатель)

Григорій Хрущъ, нареченый.
Анна Щерба, наречена.

II. Грамота заручинъ.

Пôдписанѝ зобовязуютъ ся симъ въ присутности пôдписаныхъ свѣдкôвъ, що заключатъ зъ собою супружество.

Тыличь дня 1. Марта 1908.

Михаилъ Чубатый
столяръ яко свѣдокъ

Теодоръ Горбатый
коваль яко свѣдокъ.

Андрей Наконечный, нареченый
Єлена Наливайко, наречена

III. Грамота заручинъ.

Пôдписанѝ зобовязуютъ ся симъ въ присутности пôдписаныхъ свѣдкôвъ, що заключатъ зъ собою супружество.

Перемышль дня 1. Марта 1908.

Изидоръ Сметана
катедр. сотрудникъ яко свѣдокъ
Илярій Горбаль
кравецъ яко свѣдокъ.

Іосифъ Кудронь, нареченый
† † † Марія Лопухъ
наречена

Понеже наречена Марія Лопухъ не вмѣє писати, длятого взято єще одного свѣдка.

Іоанъ Бабѣй, коваль, пôдписавъ яко свѣдокъ.

IV. Грамота заручинъ.

Пôдписанѝ зобовязуютъ ся симъ въ присутности пôдписаныхъ свѣдкôвъ. що заключатъ зъ собою супружество.

Перемышль дня 1. Марта 1908.

Стефанъ Мотовило
швецъ, яко свѣдокъ

Зенонъ Ґамбаль
купецъ яко свѣдокъ.

† † † Павло Пирôгъ, нареченый
† † † Софія Лада, наречена

Нареченый Павло Пирôгъ и наречена Софія Лада не вмѣютъ писати, длятого взято єще одного свѣдка.

Теодоръ Куцмайло, пôдофицеръ. пôдписавъ яко свѣдокъ.

II.

Текстъ декрету о супружествѣ.

III. Лишь тѝ супружества суть важнѝ, котрѝ заключають ся передъ парохомъ або мѣсцевымъ Ординаріємъ, або передъ священикомъ котрымъ небудь зъ попереднымъ вôдпорученымъ и передъ двома принайменьше свѣдками, однакъ пôсля правилъ, въ слѣдуючихъ артикулахъ поданыхъ и зъ захованємъ вынятковъ нисше пôдъ VII и VIII наведеныхъ.

IV. Парохъ и мѣсцевый Ординарій важно присутствують при заключеню супружества:

§ 1. Доперва вôдъ дня, коли взяли въ посѣдане бенефицію або обняли

урядъ, зъ виняткомъ, єсли бы були публичнымъ декретомъ поименно выключенй або завѣшенй вôдъ уряду;

§ 2. Лише въ межахъ свого округа, и тамъ они важно присутствують при заключеню супружествъ не лише своихъ вôдчиненыхъ, але и не пôдчиненыхъ.

§ 3. Треба, щобы були призванй и запрошенй, а такожь щобы пытали ся о згоду тыхъ, котрй супружество заключають, и отримали вôдповѣдь потакуючу, а не були до того присилованй анѣ силою, анѣ великимъ страхомъ.

V. Позволено же присутствують:

§ 1. Єсли упевнили ся про вôльный станъ заключаючихъ супружество, зъ захованемъ того, що приписує законъ;

§ 2. Єсли упевнили ся про стале мѣсце замешканя або бодай про перебуванє черезъ мѣсяць одной зъ сторôнъ въ мѣсци, где заключає ся супружество;

§ 3. Єсли того не достає, то парохъ або мѣсцевый Ординарій, щобы мôгъ позволено присутствовати при супружествѣ, потребує позволеня вôдъ пароха або Ординарія власного одного зъ женихôвъ, хиба що зайшлабы якась доконечна причина, котра звôльнялабы вôдъ того.

§ 4. Що до особъ, не маючихъ сталого мѣсця перебуваня, (vagi) то пароховн не вôльно позволено присутствовати при ихъ супружествахъ, зъ выняткомъ случаю конечнои потребы, хиба що, предложивши цѣлу справу Ординарієви, узыскає позволенє присутствовати вôдъ Ординарія або священика, черезъ тогоже делеґованого.

§ 5. Въ кождôмъ случаю треба придержувати ся того правила, що супружество має бути заключене передъ парохомъ нареченои, хиба що якась оправдана причина вôдъ того звôльнить.

VI. Парохъ и Ординарій мѣсцевй може и иншому священикови, выразно означеному, дати позволенє присутстовати при супружествахъ въ межахъ свого округа.

Вôдпорученый однакъ, щобы мôгъ важно и позволено присутствовати, мусить заховати границѣ вôдпорученя и нормы постановленй для пароха и мѣсцевого Ординарія висше пôдъ IV и V.

VII. Въ небезпеченьствѣ смерти, коли неможна призвати пароха або мѣсцевого Ординарія або священика котрымъ небудь зъ нимъ вôдпорученого, тогды въ цѣли успокоєня совѣсти и (єсли заходить такій случай) управненя потомства, можна заключити супружество важно и позволено передъ котрымъ небудь священикомъ и двома свѣдками.

VIII. Єсли зайде случай, що въ якôйсь околици не можна найти пароха або мѣсцевого Ординарія, або священика ними вôдпорученого, передъ котрымъ можнабы заключити супружество, и такій станъ рѣчей тревае вôдъ мѣсяця, тогды женихи могуть важно и позволено заключити супружество, заявляючи свою формальну згоду передъ двома свѣдками.

IX. § 1. По заключеню супружества має парохъ або его заступникъ вписати сейчасъ въ книзѣ вѣнчаныхъ имена супругôвъ и свѣдкôвъ, мѣсце и день вѣнчаня, и проче, пôсля способу вказаного обрядовыми книгами, або пôсля припису мѣсцевого Ординарія, а то и тогды, коли иншій священикъ, чи то нимъ самымъ, чи Ординаріемъ вôдпорученый, присутствовавъ при заключеню супружества.

§ 2. Кромѣ того парохъ має такожь зазначити въ книзѣ крещеныхъ, що супругъ того а того дня заключивъ въ его парохіи супружество. Єсли же супругъ бувъ окрещеный гдеинде, то парохъ супружества має самъ або посредствомъ Ординаріяту подати вѣдомôсть про заключене супружество парохови крещеня, щобы супружество можна вписати до книги крещеныхъ.

§ 3. Коли супружество заключає ся пôсля нормы поданой пôдъ VII або VIII то въ першôмъ случаю парохъ, а въ другôмъ свѣдки вразъ зъ женихами обовязанй суть кождый зъ осôбна старати ся, щобы заключене супружество було якъ найскорше записане въ приписаныхъ метрикахъ.

X. Парохи, котрй нарушилибы повысшй приписы, мають бути зъ стороны Ординарія покаранй вôдповѣдно до рода и тяжкости провины. А кромѣ того, єсли присутствовали при чиимсь супружествѣ противъ приписôвъ поданыхъ въ § 2 и 3 пôдъ V, не смѣють присвоювати собѣ доходôвъ епитрахильныхъ, але мають ихъ вôдступити власному парохови женихôвъ.

XI. § 1 Высше постановленй законы обовязують всѣхъ въ кат. Церквѣ окрещеныхъ и до ней зъ єреси або схизмы наверненыхъ (хотяйбы тй або тамтй опôсля вôдпали вôдъ неи), коли лишь заключають зъ собою заручины або супружество.

§ 2. Таксамо обовязанй сутъ придержувати ся тыхъ законôвъ згаданй католики въ тыхъ случаяхъ, коли заключають заручины або супружество въ акатоликами, чи то окрещеными, чи неокрещеными, навѣть по одержаню розрѣшеня вôдъ перепоны мѣшаного вѣроисповѣданя або нерôвного богопочитаня, (mixtae religionis et disparitatis cultus) хиба, єсли до якойсь данои мѣсцевости або краю Апост. Престолъ порѣшивъ инакше.

§ 3. Акатолики такъ окрещенй якъ и неокрещенй необовязанй нигде придержувати ся католицкои формы при заключаню заручинъ и супружества, єсли они заключають ихъ межи собою.

Сей декретъ уважати має ся за законно оголошеный и опубликованый черезъ переслане его до мѣсцевыхъ Ординаріѣвъ; а постановы въ нимъ помѣщенй одержують всюди правосильнôсть зъ торжественнымъ днемъ Воскресенія Г. Н, І. Хр, въ р. 1908.

Тымчасомъ всѣ мѣсцевй Ординаріи мають постаратися, щобы декретъ сей бувъ якъ найскорше оголошеный и въ поодинокихъ парохіяльныхъ церквахъ ихъ епархій поясненый, щобы всѣ его добре пôзнали.

То право має обовязувати на пôдставѣ особлившого зарядженя св. Отца Пія П. X. мимо якихъ небудь противныхъ, навѣть замѣтнѣйшихъ обставинъ.

ИНСТРУКЦІЯ

до декрету о супружествѣ.

Декретъ „Ne temere“ розрôжняє межи важнымъ и позволенымъ заключенємъ супружества.

А.

До важного заключуваня супружества вымагає ся щобы оно: вôдбувало ся передъ парохомъ або Ординаріємъ мѣстця або передъ священикомъ уповажненымъ вôдъ одного зъ нихъ и передъ двома свѣдками. (Пôдъ парохомъ має ся розумѣти правный настоятель канонично основанои парохіи, якъ небудь вôнъ называвбы ся, котрый яко такій єсть поставленый. Сотрудники, сопомочники не маютъ ся тутъ розумѣти, бо они не справуютъ самостôйно душпастырства. Ординаріємъ мѣстця єстъ св. Отецъ для цѣлого кат. свѣта, Епископъ, взглядно єго вікарій генер. або вікарій капитульный для дотычной Епархіи.)

Парохъ и Ординарій мѣстця присутствуютъ важно при заключеню супружества:

1. вôдъ дня обнятя бенефиціи въ посѣданє, взглядно вôдъ дня обнятя уряду,
2. лише внутръ свого округа,
3. єсли они до присутствованя при заключеню супружества суть запрошенî и завозванî.

ad 1. парохи, що суть поименно выключенî або вôдъ свого уряду завѣшенî, не могутъ важно присутствовати.

ad 2. парохъ або Ординарій мѣстця могутъ кождый въ своимъ окрузѣ, важно присутствовати супружествамъ не лишь пôдчиненымъ собѣ але и иньшимъ. Противно парохъ не може важно присутствовати заключеню супружества своихъ пôдчиненыхъ, котре має вôдбути ся въ иньшой парохіи, до того потребує вôнъ вôдпорученя пароха того мѣстця, въ котрôмъ вѣнчанє вôдбуває ся.

ad 3. до важности не выстарчає присутнôсть, до котрой парохъ зôставъ змушеный насильствомъ або страхомъ. Дальше вымагає ся щобы парохъ выпытувавъ ся о згоду и принявъ єи заявленє.

Б.

До позволенои присутности при заключеню супружества вымагає ся:

1. парохъ муситъ запевнити ся о вôльнôмъ станѣ женихôвъ, якъ такожь о тôмъ, чи задосить учинено всѣмъ вымогамъ до супружества важного въ лици Церкви (гл. подъ Г.)

2. муситъ бути певный такожь, що оденъ або другій зъ женихôвъ въ мѣстци вѣнчаня має стале мѣстце замешканя (domicilium), або тамъ замешкує найменьше черезъ оденъ мѣсяць. (Дотычно горожаньскои важности гл. пôдъ Г.) Єсли одно

зъ женихôвъ, або обоє не маютъ въ мѣстци вѣнчаня, анѣ сталого мѣстця замешканя (domicilium), анѣ не замешкали черезъ оденъ мѣсяць, то вымагає ся до позволеного присутствованя позволеня власного пароха або власного Ординарія одного зъ женихôвъ. Не вымагає ся предложеня того позволеня при gravis necessitas. Пôдъ gravis necessitas розумѣє ся н. пр. наглячій выѣздъ, небезпеченьство великои школы. Парохъ нехай каже собѣ посвѣдчити свѣдками, що gravis necessitas дѣйсно заходитъ (гл. пôдъ Г.)

Дотычно тыхъ, котрî не маютъ сталого замешканя, (vagi) має парохъ, щобы позволено присутствовати, звернути ся до Ординарія або єго заступника о позволенє; такожь тутъ оправдує лише gravis necessitas.

Декретъ постановляє дальше щобы зъ правила заключувано супружество передъ парохомъ нареченои, єсли не промавляє противъ того справедлива причина. Длятого спадає такожь зъ правила на пароха нареченои вôдвѣчальнôсть, чи выповнено условя вымаганî до заключеня супружества.

В.

О вôдпорученю постановляє арт. IV декрету, що парохъ або Ординарій мѣсця могутъ вôдпоручити иньшого, але докладно означеного священика, до присутствованя при заключеню супружества внутръ свого округа, той однакъ має ся придержувати докладно повномочія и повысшихъ приписôвъ, щобы важно и позволено присутствовати. Може бути уповномочненыхъ бôльше докладно означеныхъ и названыхъ священикôвъ, але николи урядъ парохіяльный.

Г.

Щобы запевнити супружеству такожь горожаньску важнôсть, дѣтямъ горожаньске законне уроджене, щобы забезпечити права спадковî и родиннî, щобы охоронити себе и стороны вôдъ можливыхъ каръ, Всечестне Духовеньство єстъ таложь обовязане увзглядняти дотычне горожаньске уставодавство. Особливо належитъ докладно заховувати условія до важности супружества приписанî въ кодексѣ горожаньскôмъ. Въ § 69 код. гор. єстъ установлено: „До важности супружества вымагає ся оповѣды и торжественного заявленя згоды“. Дотычно оповѣди належитъ придержувати ся дотеперъ обовязуючихъ приписôвъ (§§ 70—74 влучно код. гор.) Дотычно торжественного заявленя згоды каже § 75: „Торжественне заявленє згоды має бути передъ порядочнымъ душпастыремъ одного зъ женихôвъ... або передъ єго заступникомъ въ присутности двохъ свѣдкôвъ“. До поясненя выразу „порядочный душпастыръ“ въ § 75 нехай послужитъ рѣшенє Н. Т. зъ 17 серпня 1880 (8066 Glaser-Unger), котре звучитъ: „Пôдъ порядочнымъ душпастыремъ въ § 75 розумѣє ся той душпастыръ, котрый въ якôйсь церквѣ, державою узнанôй, пôсля єи устрою, урегульованого державою въ обсягу обовязуючого код. горожаньского, для исповѣдникôвъ тои самои вѣры, котрî маютъ въ тôмъ окрузѣ своє стале

або мовбы стале мѣстце замешканя, пôсля приписôвъ того вѣроисповѣданя выконує дѣйствія богопочитаня и власть церковну и провадить метрики зъ поваги австрійскои державы".

Д.

Дотычно вѣнчаня на постели смертной має ся якъ дотеперъ заховувати зъ взгляду на державну важнôсть того рода супружествъ такожь державнѝ постановы. (§§ 86 Код. гор.; § 1. зак. зъ 4 липня 1872 Д. У. Д. Ч. 111).

Найновѣйша церковна постанова въ Арт. VII декр. постановляє при грозячôмъ небезпеченьствѣ смерти, що въ тôмъ случаю, єсли нема анѣ пароха, анѣ Ординарія мѣсця, анѣ вôдъ тыхъ вôдпорученого священика, кождый довôльный священикъ и два свѣдки выстарчають до присутствованя. Зъ высше наведеныхъ пôдъ Г. и тутъ выложеныхъ причинъ той случай въ Австріи приходитъ въ практицѣ, єсли розходитъ ся о уважнене вже державно важного супружества.

Е.

Дотычно впису до метрикъ постановляє декретъ, щобы теперъ парохъ або єго сотрудникъ кождый случай вѣнчаня такожь въ книзѣ крещеныхъ зазначивъ, єсли женихи въ єго парохіи сутъ окрещенѝ. Єсли одна особа зъ женихôвъ або обоє женихи въ иншой парохіи були окрещенѝ, то має вѣнчаючій парохъ пароха крещеня або безпосередно, що зъ регули має ся заховувати, або посредствомъ Ординаріяту о вôдбутôмъ вѣнчаню повѣдомити, послѣдный має зазначити случай вѣнчаня въ книзѣ крещеныхъ. (При мѣшаныхъ супружествахъ вôдпадає повѣдомлене провадячого метрики акатоликôвъ).

Въ случаю наведенôмъ пôдъ Д. вѣнчаючій священикъ має доложити старань, щобы супружество було записане въ книзѣ вѣнчаныхъ и крещеныхъ.

Грамота вôдпорученя (делеґаціи, Entlassschein) має ся выставляти въ дотеперъ приписаный способъ, а для державнои правосильности має ся заховувати §§ 81—82 Код. гор.

Ж.

Повышшѝ постановы обовязуютъ:

1. всѣхъ окрещеныхъ въ католицкôй Церквѣ и всѣхъ конвертитôвъ, безъ взгляду на то, чи першѝ або другѝ пôзнѣйше зновъ вôдъ католицкои Церкви вôдпали, коли они заключаютъ межи собою супружество.

2. католикôвъ, коли они заключаютъ супружество зъ акатоликами окрещеными або неокрещеными, такожь тогды, єсли они дôстали розрѣшенє вôдъ перепоны супружой мѣшаного вѣроисповѣданя (mixta religio) або нерôвного богопочитаня (disparitas cultus).

Акатоликôвъ, безъ взгляду на то чи они сутъ окрещенѝ, чи нѣ, не обовязуютъ постановы декрету дотычного заключуваня супружества, єсли они межи собою заключаютъ супружество.

3.

Арт. X. постановляє на тыхъ священикôвъ, котри наведенѝ постановы переступаютъ, кары, котрѝ Ординаріи маютъ накладати пôсля способу и величини провини. Парохи, въ котрыхъ окрузѣ женихи не маютъ анѣ сталого мѣстця замешканя анѣ не замешкали черезъ оденъ мѣсяць, а котрѝ безъ позволеня власного пароха вѣнчаютъ, тратятъ поборы епитрахальнѝ, а тѝ припадаютъ пароховѝ власному.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль, 17. Марта 1908.

Ч. 20.

Ч. 990. О формулярахъ книгъ метрикальныхъ.

Высоке ц. к. Намѣстництво рескриптомъ зъ дня 29 сѣчня 1908 Ч. 6263 розпорядило, що слѣдує:

„Ц. к. Міністерство подѣй внутрѣшныхъ зарядило рескриптомъ зъ 5. сѣчня 1907 Ч. 16504 ex 1902, щобы въ будучности додано въ формулярахъ книгъ метрикальныхъ всѣхъ вѣроисповѣдань християньскихъ въ Галичинѣ, о скôлько такои рубрики ще нема, рубрику „Увага“ яко послѣдну рубрику, якъ такожь щобы въ формулярахъ книгъ уродженыхъ и окрещеныхъ обѣ рубрики: „Имя и назвиско кумôвъ“ и „ихъ состояніє“ якъ такожь въ формулярахъ книгъ вѣнчаныхъ обѣ рубрики „Имя и назвиско сьвѣдкôвъ“ и „ихъ состояніє“ злучено въ одну рубрику.

Повысше заряджене має вийти въ житє при споряджуваню слѣдуючого нового накладу дотычныхъ друкôвъ.“

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи

Перемышль 13 Марта 1908.

Ч. 21.

Ч. 1586. Речинецъ испыта квалификаційного на катихитôвъ школъ выдѣловыхъ.

Въ дняхъ 12, 13 и 14 Мая и въ дняхъ 27, 28 и 29 Жовтня 1908 вôдбуде ся испытъ квалификаційный на катихитôвъ школъ выдѣловыхъ.

Предметы испыта суть тѝ, якѝ въ реченыхъ школахъ выкладаютъ ся а именно: исторія библійна, догматика и етика въ объемѣ катихизма, литургика, короткій поглядъ на исторію церковну и катихитика. На даный тематъ выроблятъ кандидаты екзорту, а на довôльно выбраный тематъ выголосятъ пробный выкладъ.

Намѣряючи до того испыта приступити, маютъ свои прошеня о припущене до испыта внести въ первôмъ речинци до дня 25. Цвѣтня, а въ другôмъ до 5. Жовтня 1908.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль 20. Марта 1908.

Ч. 22.

Ч. 1587 Речинець испыта конкурсового о бенефиція душпастырски.

Симъ назначае ся речинцѣ до испытôвъ конкурсовыхъ о бенефиціи душпастырски а именно: I. день 12, 13 и 14 Мая 1908 и II день 27, 28 и 29 Жовтня 1908.

Кандидаты, желаючи пôддати ся испытови конкурсовому, довжни при I речинци внести свои прошеня о припущене до испыту до дня 25 Цвѣтня с. р. а при II речинци до дня 5 Жовтня с. р. Священики, приступаючи до испыту конкурсового по разъ першій, маютъ залучити въ своихъ прошеняхъ грамоту першого свого поставленя въ душпастырствѣ.

Вôдъ Еп. гр. кат. Ординаріята.
Перемышль 20. Марта 1908.

Ч. 23.

Ч. 1629. Взглядомъ мѣсця побыту Суры Герцоґъ взглядно Катарины Вербицкои зъ Броваръ повѣту Бучацкого.

Сура Герцоґъ звѣнчана ритуально въ р. 1872 зъ Гершкомъ Neugerwürtz вôдтакъ того самого року розведена приняла въ р. 1873 вѣру Христову по лат. обряду а окрещена въ костелѣ въ Язлôвци, получила имя Катарина. Въ тôмже роцѣ зôстала звѣнчана въ костелѣ Язловецкôмъ зъ Николаемъ Вербицкимъ обряду гр. к. зъ Броваръ повѣту Бучацкого и до гр. к. парохіи въ Язлôвци приналежного. Въ сѣчню 1874 р. опустила згаданого мужа свого и до сего часу анѣ до мужа не вернула, анѣ о собѣ не дала знати помимо вôзвань ц. к. судовыхъ Властей въ Станиславовѣ, Чортковѣ и Теребовли.

Подаючи се до вѣдомости Пр. парох. Урядови поручае ся оголосити повысше по проповѣди найблизшои недѣли, або празника зъ вôзванемъ вѣрныхъ, щобы подали до вѣдомости Уряду парохіяльного, щонебудь бы знали о мѣстци побыту, житю або смерти реченои невѣсти. О выслѣдженôмъ належитъ сюда донести.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи
Перемышль 17. Марта 1908.

Ч. 24.

Ч. 1182. Выказъ жертвъ вплынувшихъ на будову церкви въ Вôльцѣ росновскôй.

На вôдозву помѣщену въ роцѣ 1906 въ Вѣстнику Епархіяльнôмъ и въ часописяхъ а взываючу до жертвъ на будову церковцѣ въ дочернôй Вôлька росновска зволили въ рокахъ 1906 и 1907 прислати свои лепты въ коронахъ:

Всч. о. Сѣрко Іоанъ Шукôвъ 1, о. Мих. Кручковскій Нагачôвъ 6, о. Ал. Яворскій Лопушанка хом. 5, о. Яремкевичь Шкло 5, Леся зъ Яворова 1, о. Ст. Мацюракъ Порудно складка 10·40, о. І. Головка Яжôвъ новый 5, Ч. Св. В. О. Мел. Тыбинка Гошôвъ 5, о. Т. Ярема Болехôвъ 3, о. Ник. Коропась Крыве ad Тѣсна 2, о. Павло Стукячь Тѣсна другій разъ 2, Вп Анна Подляшецка Гладишôвъ 2, о. І. Барановскій Дубще ad Козова 2, о. Т. Савойка Селиска 2, о. Наз. Чабанъ Перемышль 4, о. Іоанъ Титаръ Ганчова другій разъ 10, о. Фр. Рабѣй Самбôръ 5, о. Поліевктъ Кмитъ Дрогобычь вôдъ себе и другихъ 2·90, о. Волод. Вербенець Рогôзно 2·50. о. Кароль Бардинъ Ланы 3, Урядъ парох. Береска к. Гôчви 10, о. Захар. Лехицкій Н. Санчь 1, Сов. Вас. Яворскій Н Санчь 5, Вп. Витошиньскій 1, В. Лукачь и другі 1·20.. Всесв. Совѣтн. проф. Др. Мих. Людкевичь Перемышль 5, о. В. Коритовскій Глумча 3 70, Гр. к. Урядъ парох. Княжолука ad Долина 2, о. Григор. Чайковскій Бôтля 4, о. Андр. Телепъ Ожомля 4, о. Петръ Герасимовъ Чепелѣ п. Пеняки 2, о. Мих. Шумило Стронятинъ 3, о. І. Тарасовичь Мокротинъ Жовква 2. Всч. о. Ил. Ґмитрикъ Самбôръ 3, о. Г. Дроздовскій Кійданцѣ 2, о. І. Мудрый Бонарôвка вôдъ себе и парохіянъ 10, о. Л. Манастирскій ad Рудки 3, о. Ізид. Цибуховичь Ч. С. В. В. Крехôвъ складка 14·71, о. В. Породко Глиньско 5, о. І. Радецкій Мервичи-Куликôвъ 3·50, Крилошанинъ О. Ф. Щепковичь Станиславôвъ 10, о. Емил. Боберскій Николай 6, Гаѣвъ 4. о. А. Вархолякъ Орове 2, вôдъ парохіянъ 5, о. Балко Трôйця п. Рыботычѣ 2, о. Алек. Гоцкій Опарôвка 2, о. Іоанъ Злат. Отто Лишня Дрогобычь 2, о. А· Виханьскій Смерекôвъ п. Жовква 4, Церковь въ Радружи 2, о. Теод. Сапрунъ Колодрубы друг. разъ 5, о. Петро Мицьковскій Чарнокôнцѣ 5, Церковь въ Днѣстрику головецк. 2, о. Михаилъ Дякъ складка зъ церкви въ Зѣболкахъ 20·88, о. Ив. Пастернакъ Вацовичѣ 2, Ур. парох. Лабова 4, Впрепод. о. пралатъ Ізид. Дольницкій Львôвъ 2, Монастыръ СС. Василиянокъ Яворôвъ складка 6, М. Т. Наконечне 10, о. Вас. Кузичь вôдъ парохіянъ Роздѣловичѣ и Болозôвъ 16, о. П. Каламунецкій Радоцына п. Незнаєва вôдъ себе и парох. 10, Всв. о. Др. Н. Малынякъ Сливниця (книжку) 2, о. Григ. Чайковскій Бôтля друг. разъ 5, Въ Рогôзнѣ на Соборчику: 14·80 а именно о. Мих. Кручковскій 3, о. Волосяньскій 2, о. Мацюракъ Стеф. 4, о. Низовый 40 с., о. Тесля Завадôвъ 2, о. Литиньскій Мужиловичі 2, о. Цепиньскій 40 с., о. Крушиньскій Селиска 1 к. Вс. о. Мацѣєвичь Воютичѣ 6, Церковь въ Ольшаницѣ 2, о. Ст. Козенка Рѣчиця п. Угнôвъ 3, Гр. кат. Чинъ приходскій Лопушанка Хомина (друг.

разъ) 10, Складка въ Монастыри СС. Василиянокъ Яворôвъ 2, о. Іос. Заремба Теплицѣ 3, А. М. Порудно 1, о. Ем. Билиньскій Германовичѣ 1, чеками просто до Рускои Щадницѣ на книж. вкладк. 2045 зволили прислати: Ч. Монастиръ ОО. Василіянъ Краснопуща 1, Церковь въ Кабарôвцѣ п. Зборôвъ 2, о. Григ. Дяконъ Махнôвцѣ п. Поморяны 1, Гр. кат. Урядъ пар. Яжôвъ старый 5·50, Вп. о. Дорыкъ Ветлинъ 2, о. Йосифъ Фолисъ Скнилôвъ 5, Гр. кат. Урядъ парох. Сянôчокъ 1, Церковь въ Ольшаницѣ к. Яворова 2, о. Иванъ Гомза Молодичь п. Радава 2, о. Юл. Левицкій Ляцке велике 1, о. Ів. Станчакъ Высоцко 4, о. Ром. Куневичь Новиця ad Калушь 2, о. Іванъ Березиньскій Переволочна коло Ожидова 1, о. Василь Клишь Сѣнява 1, о. Григ. Журавецкій Дрогомышль 2, Гр. кат. Урядъ парох. Воля мигова 6.

Складаючи сердечну подяку за тй всѣ ласкавй жертвы осьмѣляюсь подати до вѣдомости що розсилаю дальше Вôдозвы разомъ зъ чеками Рускои Щадницѣ въ Перемышли (зъ числомъ 2045) и умильно прошу о дальшй ласкавй датки. Вапно вже згашене, сего року звеземо камѣнь на фундамента и будемо мусѣли вже зъ слѣдуючимъ рокомъ братись до будовы, а то тымъ певнѣйше що дахъ на старôй церкви дѣравый а не выплатить ся давати новый, всякй же направки не много помагаютъ, отже и крайна потреба змушує до стараня ся о хату для Спасителя утаєного, и на прибѣжище тыхъ 250 бѣдныхъ душь того малого села.

Потреба велика и дѣйсна, отже и зъ надѣєю очѣкую помочи вôдъ Всечестнѣйшихъ Собратôвъ, вôдъ сестрицъ церквей, брацтвъ церковныхъ и поодинокихъ осôбъ и дуже прошу ихъ менѣ на ту сьвяту цѣль не вôдмовити. О. В. Венгриновичь. Наконечне п. Яворôвъ.

Вôдъ Еп. Консисторіи

Перемышль 24. Лютого 1908.

ХРОНИКА.

Именованя.

Ч. 8408/07. Всеч. о. Винницкій Корнилій парохъ въ Розборѣ округлôмъ им. орд. школьнымъ комисаремъ для школъ деканата Порохницкого.

Ч. 1360. Всеч. о. Чайковскій Александеръ парохъ въ Передѣльницѣ им. Завѣдателемъ деканата Добромильского на мѣстце Всч о. Конст. Гукевича увôльненого на власне прошенє вôдъ тои довжности и получившого титулъ выслуж. декана.

Ч. 1579. Впр. о. Левицкій Василій парохъ въ Сокали им. деканомъ Сокальскимъ на мѣстце Всеч. о. Миколаєвича Михаила увôльненого на власне прошенє вôдъ тои довжности и получившого титулъ выслуженого декана.

Ч. 874. Въ пропозицію на Папортно принятй: I. о. Зубрицкій Михаилъ, II. о.

Бурмичь Николай, III. Федевъ Іоанъ, въ списѣ: 1. Луцкій Петро, 2. Шумелда Іоанъ, 3. Мацюракъ Стефанъ, 4. Карпевичь Іоанъ, 5. Артемовичь Михаилъ.

Презенты получили:

Ч. 872. о. Пясецкій Зенонъ на парохію Турочки дек. Высочаньского.
„ 1177. „ Городискій Димитрій на парохію Сѣлецъ дек. Мокряньского.
„ 1744. „ Усцкій Мирославъ на парохію Пяткова руска дек. Бирчаньского.

Ч. 1573. о. Василькевичь Григорій парохъ въ Лужку горѣшнôмъ получивъ вôдличія крылошаньскй.

Увôльненє вôдъ испыту конкурсового получили:

Ч. 963. о. Пирôгъ Даниілъ парохъ въ Тихани.
„ 1322. „ Гукевичь Алексей парохъ въ Жеґестовѣ.
„ 1323. „ Вислоцкій Игнатій парохъ въ Лелюховѣ.

Ч. 419. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженємъ зъ дня 8/1 1908 Ч. 163443 призволило на платню зъ фонда рел. на оденъ рôкъ для сопомочника въ Сѣнявѣ.

Ч. 883. Тоєжь розпорядженємъ зъ 9/1 1908 Ч. 164747 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Купновичахъ.

Ч. 908. Тоєжь розпорядженємъ зъ 21/1 1908 Ч. 164064 призволило на таку саму платню для сопомочника въ Чукви.

Ч. 906. Тоєжь розпорядженємъ зъ 22/1 1908 Ч. 4213 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Мякиши.

Ч. 1065. Тоєжь розпорядженємъ зъ 27/1 1908 Ч. 165467 продовжило таку саму дотацію дкя сопомочника въ Бортятынѣ.

Ч. 1099. Тоєжь розпорядженємъ зъ 22/1 1908 Ч. 4209 продовжило такусаму дотацію для сопомочника въ Старявѣ.

Ч. 1097 Тоєжь розпорядженємъ зъ 4/2 1908 Ч. 12994 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Чайковичахъ.

Ч. 1335. Тоєжь розпорядженємъ зъ 11/2 1908 Ч. 12992 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Верхратѣ.

Ч. 1334. Тоєжь розпорядженємъ зъ 11/2 1908 Ч. 15252 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Валявѣ.

Ч. 1404. Тоєжь розпорядженємъ зъ 11/2 1908 Ч. 12990 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Мижинци.

Ч. 1429. Тоєжь розпорядженємъ зъ 15/2 1908 Ч. 13002 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Ожомли.

Грамоты похвальнѝ зъ Архіерейскимъ благословленємъ получили.

Ч. 368. Чест. парохіяне въ Уйковичахъ за жертвы на украшенє мѣстц. церкви именно: Сімеонъ Босякъ 100 к., Михаилъ, Стефанъ и Петро Цѣхулясы по 50 кор., Стефанъ Павликъ 50 к., Кость Зазуля 50 к., Иванъ Кравсъ, Михаилъ Криль, Стефанъ Ґавелъ, Петро Ханасъ, Стефанъ Бучанъ, Иванъ Лихота, Иванъ Кôтъ, Стефанъ Ханасъ Михаилъ Ханасъ по 25 кор., Анна Ґавелъ за справленє 3 пари лѣхтарôвъ за 158 к., Петро Уга за справленє проповѣдницѣ за 30 к, Иванъ Левицкій 50 к. на закупно фанъ. За украшенє дочер. церкви въ Батычахъ: Чест. Михаилъ Дунай справивъ евангеліє за 220 к., Петро Поповичь дыванъ за 60 кор., Анастазія Пѣхъ лѣхтарню за 24 к., Пелягія Поповичь шаль за 32 к., Пелягія Максимъ фану за 54 к., Марія Бардаховска служебникъ за 60 к., Иванъ Бадовичь патерицю за 68 к., Дмитро Лѣсный и Иванъ Ґалюкъ всенощникъ за 50 кор, За украшенє доч. Церкви въ Орôхôвцяхъ: Гринь Ханасъ и Иванъ Подгурскій справили двѣ пары лѣхтарôвъ за 108 к. и другихъ двѣ пары за 108 кор. справлено зъ добровôльныхъ жертвъ, до якихъ найбôльше причинилися: Ч. Ч. Андрей Ставаръ и Марія Майка, Катарина Балухъ справила образъ Матери Божои за 60 кор. Андрей Бохинко бурсу зъ епитрахилемъ до ношеня св. Дарôвъ за 30 кор.

Ч. 529. Чест. Марія Лебединъ въ Куликовѣ за жертву 200 к. на украшенє Церкви. Ч. Катарина Дуткевичь за таку саму жертву, Ч. Иванъ Дуткевичь, Андрей Добросинецъ и Иванъ Макаріусъ за справленє ихъ заходами и трудами Божого гробу за 500 к

НЕКРОЛЬОҐІЯ.

О. Грушкевичь Михаилъ, парохъ въ Боянци уп. 5/3 1908.
„ Величко Теофанъ, парохъ въ Речиговѣ уп. 8/3 1908.
„ Дорошъ Тімотей, парохъ въ Росохахъ уп. 11/3 1908.

Души ихъ поручаютъ ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль 21. Марта 1908.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

Накладомъ гр. кат. Еп. Консисторіи въ Перемышли. Зъ печатнѣ Йосифа Стифіого въ Перемышли 1908.